

**Vprašanje za pisni odgovor E-010631/2010
za Komisijo**

Člen 117 poslovnika

Romana Jordan Cizelj (PPE)

Zadeva: Slovenska narodna skupnost v Italiji

16. februarja 2010 sem Evropski komisiji zastavila pisno vprašanje, kako namerava uresničiti določbe Lizbonske pogodbe o varstvu pripadnikov narodnih manjšin v vsej EU. Odgovorila je, da bo v okviru svojega mandata zagotavljala spoštovanje temeljnih pravic v pravu EU in njihovo izvajanje v državah članicah. Nadalje je odgovorila, da jo „pri nalogi izvrševanja ključno podpira Agencija za temeljne pravice, ki je odgovorna za zbiranje in analizo zanesljivih ter primerljivih podatkov o teh vprašanjih v državah članicah“.

Dijaki tržaških šol s slovenskim učnim jezikom ne čutijo rezultatov prizadevanja Komisije. Reforma ministrice za šolstvo, univerze in raziskave, Mariastelle Gelmini, ki je letos stopila v veljavo, namreč resno ogroža njihove šole in izobraževanje v slovenskem jeziku. Nova reforma bi združila sedanje štiri višje srednje šole v le dve. To je v nasprotju z Londonskim memorandumom iz leta 1954, ki narodni skupnosti zagotavlja določeno število šol. Tudi v šestem členu italijanske ustave je zapisano, da mora Republika Italija zagotavljati pravice vsem narodnim skupnostim, vključno s slovensko.

Dijaki tržaških šol so s protestom javno izrazili svoje nezadovoljstvo, saj se želijo v prihodnosti izobraževati v lastnem jeziku brez omejitev in krčenj. To je njihova pravica. Ker se slovenska narodna skupnost v Italiji redno srečuje s težavami, Komisijo sprašujem:

1. Ali je Komisija obveščena o težavah, ki jih imajo pripadniki slovenske narodne skupnosti v Italiji?
2. Ali je Komisija obveščena o reformah ministrice za šolstvo, univerze in raziskave, Mariastelle Gelmini?
3. Kaj namerava Komisija storiti, da ne bo prišlo do krčenja števila šol v Italiji?
4. Kaj namerava Komisija ukreniti, da bi preprečila težave slovenske narodne skupnosti v Italiji?